

Sygn. akt II K 228/16

PR 2 Ds. 146.2016

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Banaś-Grabek

Protokolant: p. o. sekr. sąd. Magdalena Homziuk

przy udziale Prokuratora: nieobecny, zawiadomiony

i oskarżyciela posiłkowego R. C. (1)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 14.09.2016r. i 10.02.2017r. i 22.03.2017r.

sprawy przeciwko

P. A., synowi P. i B. z domu S., urodzonemu w dniu (...) w D.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 20 marca 2016 r., w B., gm. L., woj. (...) - (...), kopiąc po całym ciele oraz uderzając pięścią w twarz R. C. (1) spowodował u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego w obrębie oczodołu prawego, dolegliwości bólowych tułowia w okolicy podżebrza prawego oraz złamania podziąsłowego koron zębów 11-12, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres trwający dłużej niż siedem dni;

- tj. o przestępstwo z art. 157 § 1 kk

orzeka:

I oskarżonego P. A. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to z mocy art. 157 § 1 kk skazuje go, zaś przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego R. C. (1) kwotę 2.500 (dwa tysiące pięćset) zł tytułem naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody;

III na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. C. (1) kwotę 5040 (pięć tysięcy czterdzieści) zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków;

IV na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 200 (dwieście) zł.

Sygn. akt II K 228/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. A. ma 23 lata, wykształcenie gimnazjalne, nie ma zawodu. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Zamieszkuje z rodziną w miejscowości B.. Pracuje w Danii jako pracownik budowlany (dane k. 98 i 64).

Mieszkańcem B. jest również R. C. (1). Mężczyźni pozostają w konflikcie w związku ze skargami partnerki P. A. J. K. kierowanymi do wymienionego na R. C. (1), który miał ją adorować wbrew jej woli.

W dniu 20 marca 2016 r. pod sklepem w B. R. C. (1) spożywał piwo. Obok przechodził P. A. w towarzystwie partnerki i ich małoletnich dzieci, jak również matki partnerki – D. K. (1) i jej brata M. K.. P. A. zaczepił R. C. (1) wulgarnie, a na pytanie, o co chodzi odpowiedział R. C. (1), że niewłaściwie zwrócił się do J. K.. Wówczas R. C. (1) odstawił butelkę i powiedział, że skoro jest taki cwany, to niech podejdzie. P. A. zdjął kurtkę, podbiegł do R. C. (1) i kilkakrotnie uderzył go pięścią w twarz. Doszło do szarpaniny. Następnie P. A. przewrócił R. C. (1) na ziemię i ponownie kilkakrotnie uderzył go pięścią w twarz oraz kopał po całym ciele, po czym odszedł i wraz partnerką, dziećmi i jej rodziną kierował się w stronę domu. R. C. (1) wstał, wziął butelkę spod sklepu i udał się w kierunku domu. P. A. krzyknął do niego, aby się uśmiechnął.

P. A. spowodował u R. C. (1) obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego w obrębie oczodołu prawego, dolegliwości bólowych tułowia w okolicy podżebrza prawego oraz złamania podziąsłowego koron zębów 11-12, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres trwający dłużej niż siedem dni.

Po powrocie do domu R. C. (1) opowiedział o zajściu członkom najbliższej rodziny oraz pokazał obrażenia w postaci złamanych zębów. Umył się, wyrzucił zakrwawioną koszulkę i oczekiwał na przyjazd policji.

W dniu 21.03.2016r. R. C. (1) udał się do lekarza w związku z doznanymi obrażeniami.

(dowody: zeznania pokrzywdzonego R. C. k. 99v.-100, 2-3, 7-8, zeznania świadków: E. B. k. 102-102v. i 36-37, D. K. k. 102v.-103 i 52v., A. S. k. 63, P. K. k. 201v.-202, G. C. k. 202-202v., K. R. k. 203-203v. i 34-35, A. J. (1) k. 203v.-204, A. J. (2) k. 204-204v., K. C. k. 242-242v., R. C. (3) k. 266v.-267 i G. C. (2) k. 267-267v., opinia sądowno – lekarska k. 28-30 i uzupełniająca opinia k. 245-253)

Oskarżony przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, że podczas powrotu ze spaceru zapytał stojącego pod sklepem pokrzywdzonego i spożywającego piwo, dlaczego zaczepia jego kobietę. Pokrzywdzony bardzo się zdenerwował, zaczął coś wykrzykiwać, chwycił za butelkę po piwie i biegł z nią w ich kierunku. On przestraszył się i chcąc chronić własne dzieci przewrócił R. C. (1) na ziemię i przytrzymał. Przyznał, że doszło tylko do szamotaniny. Zaprzeczył, aby zadał pokrzywdzonemu jakikolwiek cios (k. 40-41).

Na rozprawie głównej oskarżony również nie przyznał się i wyjaśnił jak poprzednio dodając, iż nie sądzi, aby to on wybił pokrzywdzonemu zęby, gdyż R. C. do lekarza zgłosił się dopiero następnego dnia, a ponieważ jest agresywny, wdaje się w bójkę, więc równie dobrze zęby mógł stracić w innych okolicznościach (k. 98v.-99).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, który nie przyznał się do uszkodzenia ciała R. C. (1) utrzymując, iż działał w warunkach obrony koniecznej, chroniąc siebie i najbliższych, w tym dzieci, jako że pozostają one w wyraźnej sprzeczności z materiałem dowodowym w szczególności w postaci zeznań pokrzywdzonego oraz świadków: E. B. (2), A. J. (1), K. R. (2) i opinią sądowno-lekarską. Z tych samych względów nie zasługują na podzielenie zeznania J. K., która zdecydowanie negowała, aby oskarżony zadał pokrzywdzonemu jakikolwiek uderzenie twierdząc, że doszło do szarpaniny, podczas której mężczyźni przewrócili się, a P. A. jedynie przyciskał R. C. (1), aby go uspokoić. Świadek twierdziła nadto, że najpierw R. C. (1) „rzucił się w kierunku P. z butelką w rękę” k. 15v. Analogicznie zeznali towarzyszący oskarżonemu: D. K. (1) i M. K.. Relacji wymienionych świadków Sąd również nie podzielił. J. K., D. K. (1) i M. K. jako osoby bliskie dla oskarżonego ewidentnie usiłują chronić go.

Z rzeczową relacją R. C. (1) koreluje relacja świadka – E. B. (2), która widziała zajście z okna mieszkania. Wymieniona zdarzenie zaobserwowała przypadkowo i jej zeznania - jako całkowicie obiektywne - Sąd podzielił w całości. Świadek jednoznacznie stwierdziła, że widziała, jak oskarżony zdjął z siebie kurtkę, szybko podbiegł do kogoś, po czym kilkakrotnie uderzył tą osobę pięścią w twarz. Dopiero po chwili rozpoznała pokrzywdzonego. Doszło do szarpaniny, podczas której R. C. przewrócił się, a oskarżony przyciskając go do ziemi bił pięścią po twarzy. Na rozprawie świadek dodała, że pokrzywdzony został przewrócony przez oskarżonego oraz, że również pokrzywdzony broniąc się zadawał ciosy oskarżonemu. Zdarzenie obserwowały również K. R. (2) i A. J. (1), które potwierdziły, że oskarżony zadawał pokrzywdzonemu z pięści ciosy w twarz i kopał go. Zeznania wymienionych świadków oraz G. C. (3), A. J. (2), K. C. (2) (biegła psycholog nie stwierdziła u małoletniego świadka zdolności do kłamstwa czy manipulacji), R. C. (3) i G. C. (2) Sąd uznał za wiarygodne, jako że korespondują z relacją pokrzywdzonego i innych bezpośrednich świadków zdarzenia w osobach: E. B. (2), A. J. (1) i K. R. (2). W szczególności należy zwrócić uwagę na zeznania babki pokrzywdzonego G. C. (2), która przekonująco zeznała o zachowaniu pokrzywdzonego po powrocie do domu, wywołanym szokiem wynikającym z utraty zębów. Należy również podkreślić, iż poza oskarżonym, jego partnerką i jej matką oraz bratem żadna z przesłuchanych osób nie tylko nie wspomniała, aby pokrzywdzony kierował się w stronę oskarżonego z butelką w ręku, ale nawet, aby w ogóle biegł czy szedł w jego kierunku. Świadkowie, którzy widzieli zajście, zgodnie zeznawali, że to oskarżony zdjął kurtkę i podbiegł do pokrzywdzonego.

Zeznania pokrzywdzonego zasługują przy tym na miano szczerych, jako że nie przedstawił się w nich wyłącznie jako pokrzywdzony zachowaniem R. A., ale opisał początek zajścia i swoje zachowanie polegające na słownej zaczepce, na którą oskarżony zareagował zdejmując kurtkę i podbiegając do niego. Poza tym, biorąc pod uwagę fakt, że niemal bezpośrednio po zajściu pokrzywdzony wrócił do domu okazując rodzinie, a potem znajomym, wyłamane przednie zęby, jest nieprawdopodobne, aby utracił jej w innych okolicznościach. Fakt, iż pokrzywdzony miał wyłamane zęby potwierdził świadek D. K. (3) ora świadek A. S. (2), którzy przeprowadzali interwencję w związku ze zdarzeniem, jak również P. K. (2), który przyjmował od pokrzywdzonego zawiadomienie. Pokrzywdzony bowiem okazywał funkcjonariuszom policji wyłamane zęby. Zeznania tych świadków jako logiczne i bezstronne Sąd w całości podzielił.

Jeżeli chodzi o zeznania pokrzywdzonego, to potwierdza je także opinia biegłej z zakresu medycyny sądowej, która stwierdziła, że doznane przez R. C. (1) obrażenia ciała, zwłaszcza zmiany urazowe głowy, mogły powstać w podanych przez niego okolicznościach, czyli na skutek urazów mechanicznych zadanych najprawdopodobniej pięścią i/lub nogą w okolice oczodołu prawego i ust (k. 28-30). Sąd całkowicie podzielił opinię biegłej i zawarte w niej wniosku uznając, iż jest jasna, pełna i logiczna, oparta na fachowej wiedzy i doświadczeniu biegłej. Nie została przy tym zakwestionowana przez żadną ze stron.

Na podzielenie zasługują pozostałe zgromadzone dowody w postaci dokumentów, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana.

Co do zeznań świadków: J. L., A. B., D. P., B. B. (2) i N. B. należy wskazać, iż Sąd podzielił je, aczkolwiek nie czynił na ich podstawie ustaleń faktycznych, jako że świadkowie nie mieli wiedzy o istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy okolicznościach.

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Mając na uwadze przytoczone wyżej okoliczności, Sąd zakwalifikował czyn przypisany oskarżonemu P. A. jako wyczerpujący dyspozycję art. 157 § 1 k.k. uznając, iż w dniu w dniu 20 marca 2016 r., w B., gm. L., woj. (...) - (...), kopiąc po całym ciele oraz uderzając pięścią w twarz R. C. (1) spowodował u niego obrażenia ciała w postaci podbiegnięcia krwawego w obrębie oczodołu prawego, dolegliwości bólowych tułowia w okolicy podżebrza prawego oraz złamania podziąsłowego koron zębów 11-12, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządu ciała i rozstrój zdrowia na okres trwający dłużej niż siedem dni.

Mając to wszystko na względzie, Sąd – przy zastosowaniu art. 37a kk - wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Jako istotną okoliczność obciążającą Sąd potraktował znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego przestępstwa, wyrażający się naruszeniem takich dóbr jak zdrowie człowieka, jego uprzednią karalność, pomimo młodego wieku (dane o karalności k. 233-234), a także całkowity brak skruchy.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt, iż po zwróceniu pokrzywdzonemu uwagi, to pokrzywdzony zaczął oskarżonego zachęcając do konfrontacji.

Zdaniem Sądu, orzeczona względem oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia jego winy, stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, jak również realizuje wymogi prewencji szczególnej i ogólnej, o których mowa w art. 53 § 1 k.k.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego R. C. (1) kwotę 2.500 zł tytułem naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody. Sąd wziął pod uwagę kalkulację zaprezentowaną przez biegłą w uzupełniającej opinii uznając, iż zasadne będzie zasądzenie minimalnej kwoty pieniężnej za pomocą której można dokonać uzupełnienia uzębienia pokrzywdzonego zdekompletowanego na skutek zdarzenia, zaś w przypadku poniesienia wyższych kosztów, pokrzywdzony będzie mógł dochodzić ich zwrotu na gruncie procesu cywilnego.

Na podstawie art. 627 kpk zasądono od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego R. C. (1) kwotę 5040 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków (zgodnie z przedłożonym spisem wydatków i obowiązującymi w tym zakresie regulacjami).

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 200 zł.